

עפ"ת 12550/11/14 - יעקב מרכוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו בית-משפט לערעוורים פליליים
עפ"ת 14-11-12550 מרכוס נ' מדינת ישראל
18 דצמבר 2014 תם"ע 1868-02-14

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המעורער יעקב מרכוס
נגד מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ המעורער - עו"ד דוד גולן

ב"כ המשיבה - עו"ד טל בנאי-גת

המעורער הופיע

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

נגד המעורער הוגש כתב אישום על כך שבאים 13.12.14 בשמועות הקטנות של הלילה, סמוך לשעה 03:55, נаг המעורער ברחובות תל אביב כשהוא שיכור. השכרות, על-פי כתב האישום, הייתה מחמת סיורבו של המעורער לשתף פעולה עם בדיקת "ינשוף" שנדרש לעשotta.

בית מ שפט קמא, לאחר שמייעת ראיות, הרשיע את המעורער בינה מה שהואשם, כאשר ההרשעה נשענת הן על קביעה עובדתית על סמך מצאי מהימנות של המעורער בניגוד לדבריו בבית המשפט, סירב בדרך של התנהגות לשתף פעולה עם בדיקת השכרות, ובנוסף נסמן בית משפט קמא על ראיות נסיבותיות נוספת להוכחת שכנותו של המעורער, בהן כישלון חלק בבדיקה מאפיינים - המעורער התנדנד עת נערך לו הבדיקה, הודהה של המעורער בשתיית משקה אלכוהול, שינוי בעמדתו של המעורער מה שתה, ריח אלכוהול שנדרף מפיו, התרשםות השוטר, אי-העדת שני עדי ההגנה שצפו היה שייעיד ואי-מהימנות גרסתו, בעיקר בשאלת טעنته הסותרת בנסיבותות שונות, האם היה ברשותו משאך עבר לבדיקה.

עסוקין בתיק קלסי שבו לא יכולה ערaca העורער להתערב בקביעות עובדה ובמצאי מהימנות שקבעה הערaca הדינונית, ואכן, לא אתערב בקביעות בית משפט קמא, אשר על פניו מבוססות ונכונות. הנני מפנה לעמ' 14 לפרט עמוד 1

עדותו של המערער בחייבתו הנגדית באשר למהימנות גרסתו והסתירות בגרסאותו.

בעונשתו גזר בית משפט קמא על המערער עונש פסילה בפועל של 28 חודשים בגין פסילה מנהלית, פסילה ומאסרים מותנים וכן קנס נמוך בסך 2,500 ₪. בהינתן סעיף 39א' לפקודת התעבורה הקבוע עונש פסילת מינימום של 24 חודשים, הטלת עונש פסילה בפועל של 28 חודשים, בוודאי איננו עונש הסיטה במידה בלתה מתקבלת על הדעת מהעונש הראווי וההולם, ולכן אין מקום להתערבות גם בגזר הדין.

הערעור, על כל חלקיו, נדחה.

**ניתן והודיע היום, כ"ז כסלו התשע"ה,
18/12/2014, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקל��יגנופרדויד'